

מסקפי שחור לבן:

ראייה קיצונית, אין אמצע.

"שיחקתי הכי טוב מכולם" או

"שיחקתי ממש גרוע".

משקפיים אפורים:

יש אמצע, הזכרים הם לא מוחלטים
למחרי.

"לפעמים אני משחק בסדר גמור,
וגם אם לא הכנסתי גול אף פעם לא
אומר ששחקתי גרוע".

משקפיים מנחיקים:

אני מנחיק את עצמי.

”אני לא שווה כלום”, ”אני עושה הכל

גרוע”.

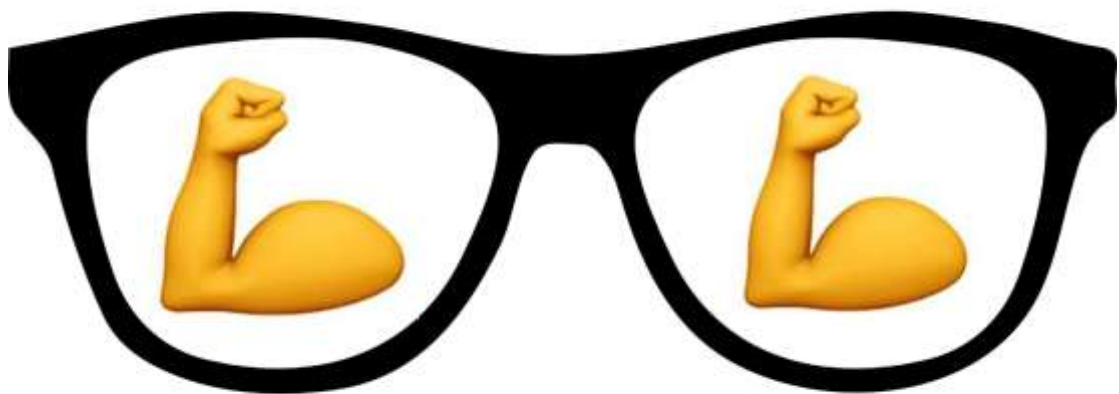

משקפי כוחות:

"יש לי הרבה כוחות חלקים בפנים,

גם את לפעמים משהו לא הולך-

עדיין הכוחות קיימים בי".

משקפי ניבוי העתיד:

אני בטוח שמהו רע עומד לקרות.
"בטוח לא אצליח", "בטח יהיה מבאס
מחר בבית הספר".

משקפיים מסננים:

אני מעצב את הזכרים הרעים

ומצמצם את החיוביים.

”היה לי יום הולדת גרום כי העוצה

הייתה שוקולד ולא וניל”.

חשקפי קריאת מחשבות:

אני חושב שאחרים חושבים עליי

זכרים רעים.

”הם בטוח חושבים שאני טיפשה.”

משקפיים שחורים:

הכל נראה רע ובלתי אפשרי.

"אם אני לא אקבל ציון טוב במבחן

אז לה יהיה איום ונורא ואני לא

אצליח להתמודד עם זה."

משקפיים ורודים:

"יש לי הרבה זכרים טובים בחיים

שמחיים אותי מאד, ואנשים

שאוהבים אותי".

מסקפי הכלאה:

מסיקים מסקנה מאירוע אחד שהיה.
”אם החברה לא רוצה לשחק איתי,
אז בטח כל הבנות לא ירצו לשחק
איתי.”

משקפי החוק:

החוק מחייב.

”כולם חייבים להקשיב לחוקים ולהיות

הוגנים, אין סיכוי שמישהו יעשה

מה שאסור.”

מסקפי לכות:

אני שופט את האדם שחולי לכל לכות.
אני חושב על זה שיכול להיות שיש
דברים שקרו לו ואני לא יודע אותם,
וזה גורם לו להתנהג בצורה מסוימת.

